

PROFETOIMIISEN LAHJA

Uuden Testamentin kahdessa armolahjaluettelossa Rm.12 ja 1.Kor.12 mainitaan profetoimisen armolahja ja Ef. 4:11 ja 1.Kor.12:28 on maininta profeetoista ja profeetan virasta. En aio puhua mitään profeetan virasta, joka oli Vanhan Liiton aikana ehdottoman välttämätöntä, ja kirja-profeettojen välittämällä Jumalan Sanalla oli ehdoton auktoriteetti. Profeettoja lienee nykyään hyvin harvassa. Tarvetta varmaan olisi, mutta tähän erityisvirkaan pitää olla todella Jumalan Pyhän Hengen kutsu, armoitus ja valtuutus sekä myös seurakunnan kokemukseen perustuva suositus. Kaikki Pyhän Hengen lahjat annetaan lahjana armosta, ei ansioista, seurakunnan rakentamiseksi. Profetian armolahjan saaneiden joukossa mainitaan Uudessa testamentissa myös naisia, esim. Filippuksen neljä tytärtä, Apt.21:9. Profetian armolahjan saamiseen ja käyttöön Paavali meitä opetti erityisesti 1. Kor. luvuissa 12-14.

Paavali kehotti seurakuntalaisia: ”Pyrkikää saamaan hengellisiä lahjoja!” Tätä ennen hän kuitenkin osoitti tien, verrattoman tien: rakkauden, jolla tulisi käyttää armolahjoja. Hän korosti: ”Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.” 1. Kor.13:2. Ilman rakkautta ei siis profetoimisen, ei tiedon sanojen eikä uskonkaan armolahjalla ole merkitystä.

Paavalin opetus profetian armolahjasta on huomattava ja hän korosti sen merkitystä. Paavali kehotti seurakuntalaisia tavoittelemaan erityisesti profetoimisen lahjaa (1.Kor. 14:1), koska sillä on tärkeä merkitys seurakunnan rakennukseksi, kehotukseksi eli rohkaisuksi ja lohdutukseksi (1.Kor.14:3). Profetoiminen voi olla koko seurakuntaa herättävä ja elähdyttävä lahja, joka tulisi sallia seurakunnissamme. Profetoimisemme on kuitenkin aina vajavaista ja siinä on usein astian maku, koska Jumalan antama sanoma tulee erehtyvän ihmisen kautta.

Paavali antoi myös tärkeitä ohjeita profetian lahjan käyttämiseen. Kokoontumisessa kaksi tai kolme saa puhua ja muut arvioida. ”Mutta jos joku toinen siinä istuva saa ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen. Sillä te saatatte kaikki profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat opetusta ja kaikki kehotusta. Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset; sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala”. Tästä 1. Kor.14:29-33 näemme, että profetian armolahja oli Korintissa runsaassa käytössä, eikä Paavali sitä torjunut, mutta kaiken piti tapahtua järjestyksessä. Paavali sanoi: ”Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin soisin teidän profetoivan”, 1.Kor.14:5, koska profetoiva rakentaa seurakuntaa, kun taas kielillä puhuva rakentaa itseään, ellei tämä samalla selitä. Kielillä puhumisen selitys voi olla melko lähellä profetiaa, mutta ei aina.

Profetoimista tulee harrastaa eli harjoitella. Koska profetoimisemme on vajavaista, profetia pitää myös arvostella eli arvioida. Profetia on tarkoitettu seurakunnan rakentumiseksi eikä hajottamiseksi. Sen tulee olla raamatullista, rakkaudellista, rohkaisevaa ja rakentavaa, (4 R:ää myös arviointiperuste). Eryteisesti profetoidessamme yksittäisille henkilöille, profetia ei saa olla toista nolaavaa tai loukkaavaa. Se voi olla myös kehottavaa tai varoittavaa, mutta silloinkin rakkaudellista ja nostavaa. Profetiaa arvioidessamme voimme myös huomioida, tuleeko se nöyrällä mielellä. Profetian antajan ulkoiseen olemukseen tai toisarvoisiin seikkoihin ei tule kiinnittää huomiota. Varsinkin luterilaisessa seurakunnassa meillä tulisi olla mahdollisuus

harjoitella profetoimista esimerkiksi pienryhmissä. Sitä ei tulisi tyrmätä, vaan rohkaista ja antaa mahdollisuus myös erehtyä. Mutta profetoivan pitää myös olla nöyrä arvioinnille ja valmis anteeksipyyntöön.

Gordon van Veelen, Euroopan Healing Rooms- järjestön lähettiläs on kirjoittanut kirjan: "Löytöretki profeetallisuuteen". Siinä hän kertoo, miten hän, lähtöisin galvinistisesta seurakunnasta, ei ollut lainkaan tietoinen Pyhän Hengen lahjoista, kunnes eräässä raamattupiirissä, jossa asiasta keskusteltiin, hänelle tuli valtava halu saada Pyhän Hengen kaste. Hänen rukoukseensa vastattiin ja valtava ilo täytti hänen mielensä. Kielillä puhumisesta seurasi, että hänen tulisi rukoilla selittämisen armolahjaa. Kun hän sitten eräässä kokouksessa pyysi puhujalta rukousta profetian lahjan saamiseksi, puhuja kieltäytyi sanoen, että Gordonilla on jo se. Gordon intti, ettei koskaan ole nähnyt mitään enneunia saati ilmestyksiä tai saanut ilmestyksen sanoja. Puhuja kuitenkin rohkaisti häntä vain tekemään uskonhypyn, ja alkaa puhua, mitä Herra antaa. Tämä oli todella rohkea askel, jota edelsi pelko itsensä naurettavaksi tekemisestä. Mutta tuossa tilaisuudessa hän hikoillen ja vapisten aloitti: "Tämä on Herran sana: 'Tyttäreni, minä olen parantanut sinut'". Edelleen hyvin jännittyneenä hän odotti, oliko nolannut itsensä täysin. Mutta tilaisuutta seuranneella kahvitauolla hän sai kuulla, että eräs nainen samalla hetkellä, kun oli kuullut profetian, oli parantunut hirvittävästä migreenisärystä. Tästä alkoi Gordon van Veelenin löytöretki. Hän on profetoinut tuhansille eri puolilla maailmaa ja kehottaa meitäkin pyytämään profetian lahjaa ja ottamaan uskonaskeleen rohkeasti, sillä profetian lahjalla voimme suuresti rohkaista tai lohduttaa lähimmäisiämme ja siten rakentaa seurakuntaa.

Van Veelenin mukaan on monia asioita, jotka meidän tulisi ottaa huomioon voidaksemme puhdistaa sielullisuuden profeetallisesta sanomasta. Esitän ne tässä vain luettelonomaisesti, jotta voimme keskustella niistä. Ensinnäkin puolueettomuus on ehdottoman tärkeää profetoimisessa, (silloin olisi parempi, ettemme tuntisi henkilöä). Ainakin seuraavat seikat voivat vaikuttaa vahingollisesti tai sekoittaa sielullisuutta profetiaan: 1. Suuttumus vääryyttä kokeneen puolesta, 2. Innostus, 3. Myönteinen ennakkokäsitys, 4. Kielteinen ennakkokäsitys, 5. Etukäteistieto henkilön ongelmista, 6. Rukousta pyytävän oma kertomus, 7. Rukousta pyytävän ulkoinen olemus, 8. Henkilön ulkonäön tai kehonkielen lukeminen, 9. Läheiset ihmissuhteet, rakkaus, rakastuminen, 10. Profetoiminen annetusta aiheesta, 11. Henkilökohtainen kiinnostus, 12. Puolueellisuus tai vahva mielipide, 13. Samankaltaisuus, 14. Tuomitseva asenne, 15. Pelko hämmentävän tai varoittavan sanoman kohdalla. Koska emme ole erehtymättömiä, emme profetoi kenellekään kuolemasta, aviopuolisosta, emmekä uhkaile tai tuomitse. Sairaan puolesta rukoillessammekin on parempi, ettemme lupaa parantumista, koska tämä profetia voi syntyä omasta syvästä empatiastamme ja toiveestamme. Meidän on hyvä muistaa, että Jumalan tahto ja suunnitelma on aina parempi kuin meidän, ja Jumalalla on paljon suurempi rakkaus rukousta pyytävään kuin meillä milloinkaan.

Moni saadessaan profetian seurakunnan keskellä on kokenut ikään kuin taakan, kuorman (hebr.masa, nevu = profetia) laskeutuvan sydämelleen, tai hän saa ilmestyksen tai näyn (hebr. hitgalut, hozan, ja navi=profeetta, ja roe'=näki). Silloin hän usein tietää, että Jumala haluaisi tämän jaettavaksi. On kuitenkin viisautta odottaa sopivaa hetkeä tai jopa kertoa tästä ensin kokouksen vetäjälle siellä, missä profetoimiseen ei ole totuttu. "Profeettain henget ovat profetoille alamaiset", sanoo Paavali ja tarkoittaa, että profetoivalla ei ole mitään pakkoa.

Profetian voi aloittaa hyvin myös kertomalla mieleensä tulleista sanoista tai kysymyksellä näkemästään kuvasta. Profetia voi usein olla hyvin lyhyt ja siksi profetoivalla voi olla kiusaus jatkaa sitä edes itse huomaamattaan tai lisätä siihen rukous. Profetiaan liittyvä kuvakin voi olla selvä profetoitavalle itselleen, eikä se tarvitse meidän selitystämme. Profetia voi olla Raamatun sana, jonka Pyhä Henki voimallisesti laskee kuulijan sydämeen ja se on vastaus tai johdatus senhetkiseen tilanteeseen. Ilmestys tai näky voi tulla myös aikaisemmin, vaikkapa kotona rukoillessamme niin vahvana, että koemme tärkeäksi jakaa sen rohkaisuksi tai varoitukseksi. Viisauden ja tiedon sanat, näyt ja ilmestykset ovat lähellä profetiaa eikä näitä ilmoituslahjoja aina voida eikä tarvitse tiukasti erottaa.

Esimerkiksi edesmennyt mieheni Jorma kertoi, miten häntä oli pyydetty käymään joskus hänelle aivan tuntemattoman miehen luona, joka makaa kotonaan lähes aivokuolleena ja jota hänen ateistipoikansa hoitaa. Kutsu ei kuulostanut kovin tärkeältä, kun koti vielä kuului naapuriseurakunnan alueeseen. Eräänä aamuna Jorma oli kuitenkin nähnyt näyn, kuin olisi katsellut TV-ruutua. Hän näki itsensä puhumassa tuolle ateistipojalle, miten Jumala oli lähettänyt hänet. Jorma lähti matkaan vieläkin epäillen, mutta pihaan saavuttuaan hän koki Pyhän Hengen voitelun laskeutuvan ylleen. Ateistipoika ihmetteli: ”Miten tiesitte tulla nyt”, ja kertoi, että oli saanut edellisenä päivänä uudet lääkkeet isälleen. Nyt isä ymmärsi kaiken. Tästä seurasi isän kanssa ihana taivashetki. Tämä sai ottaa Jeesuksen vastaan sydämeensä. Pian tämän jälkeen isä oli vaipunut tajuttomuuteen ja nukkunut pois. Tämä oli ollut hänen viimeinen hetkensä tehdä parannus ja kääntyä Jeesuksen puoleen. Ilmestyksen sanat edellyttävät meiltä myös tottelemista ja toimintaa.

Tärkeä opetus meille on Ilm.19:10: ”Jeesuksen todistus on profetian henki”. Kaiken Raamatun Sanan ja profetian keskus on Jeesus. Profetoimisemme tulee tavalla tai toisella kirkastaa Jeesusta. Pyhä Henki kirkastaa aina Jeesusta. Profetiamme ei voi milloinkaan olla Raamatun sanan vastaista. Meidän astiamme, elämämme tulee olla verellä puhdistettu. Olemme lampaista, joiden puolesta Hyvä Paimen on antanut henkensä. Mutta Hän on myös ylösnoussut Herramme, joka haluaa johdattaa meitä. Hän sanoo: ”Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua”, Joh.10:27. Mitä lähempänä olemme Hänen sydäntään, sitä paremmin kuulemme Hänen äänensä. Vaikka meillä ei olisi profetoimisen lahjaa, jokainen meistä kuulee Hänen rakastavan äänensä Hänen Sanassaan.